

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Kaňákovou v právní věci
žalobkyně: R.B., bytem Č.379/15, M., zastoupené S. B., bytem H.2787, M., jako obecným
zmocněncem, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul.
Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11.
2009, č.j. X, o plném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 11. 2009 č. X **se pro vady řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 11. 2009, č.j. X, kterým žalovaná s odkazem na ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 15. 10. 2009 žalobkyni poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 40%.

V žalobě namítla, že její zdravotní stav se výrazně zhoršil. Byla hospitalizována v Horních Beřkovicích. Nezvládá stále více věcí každodenní potřeby, všd za ní vyřizuje sestra. Má dvakrát týdně pečovatelku vždy na dvě hodiny. Částečný invalidní důchod ji nepokryje částku, aby mohla žít v ústavu.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že navrhuje provedení důkazu posudkem posudkové komise MPSV.

Při jednání dne 19. 7. 2010 obecná zmocněnkyně žalobkyně uvedla, že na žalobě trvá a zopakovala její obsah.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu poukázala na závěr posudku Posudkové komise MPSV ČR ze dne 19. 4. 2010.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s.. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Mostě, který při kontrolní lékařské prohlídce dne 15. 10. 2009 posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ale je nadále částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Dle závěru dotyčného lékaře procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně odpovídá 40%, tj. postižení uvedenému v kapitole V položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 vyhlášky č. 284/1995 Sb. se nemění.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním

schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ustanovení § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění.

V projednávané věci byla žalobkyni zamítnuta žádost o plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 15. 10. 2009 žalobkyni poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 40%.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na plný invalidní důchod je existence plné invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 4. 11. 2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky plné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u ní činil nejméně 66% nebo zda je schopna pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek..

Jak již bylo výše zmíněno, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, který žalobkyni vyšetřil a učinil závěr o poklesu její schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o plné invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 19. 4. 2010. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a byla přešetřena odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a vyšetření žalobkyně pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí

žalobkyně byla plně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 66%.

Komise konstatovala, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotí dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. podle kapitoly V, položka 5, písm. c). Komise přiznala 60%. Dále komise použila § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a zvýšila na ostatní onemocnění a celoživotně vykonávanou profesi pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 10%, tedy celkově na 70%. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou bylo onem. psychické lehká mentální retardace s těžkým narušením osobnosti a chování a s výrazným snížením celkové výkonnosti organismu.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 19. 4. 2010, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise a byla přešetřena odbornou lékařkou z oboru neurologie. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí přitom oproti lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně dospěli k závěru, že dosahuje 70% namísto 40%, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobkyně je plně invalidní..

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, jehož rozhodnutí odpovídalo neúplně zjištěnému skutkovému stavu.

Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a podle ustanovení § 78 odst. 1 a 4 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla plně invalidní a přizná jí plný invalidní důchod.

Žalobkyně měla v projednávané věci plný úspěch. Náhrady nákladů řízení se výslovně vzdala. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem. Což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 19. července 2010

JUDr. Iva Kaňáková v.r.
Samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová